

Vägledning gällande insamling av förpackningar och returpapper från hushåll

Ett första utkast togs fram utifrån de frågor och kommentarer som hade inkommit till Naturvårdsverket efter att förordningarna beslutades. Utkastet presenterades i samband med ett samråd den 21 mars 2019 med ett urval av berörda aktörer. Naturvårdsverket bearbetade utkastet med anledning av de synpunkter som delgavs vid och efter samrådet. Aktörerna fick den 27 maj 2019 ta del av ett förslag på slutversion och gavs tillfälle att inkomma med slutliga kommentarer. Denna fil kommer att arbetas in som text på webbsidor vilka kan komma att uppdateras vid behov.

Vägledningen är beslutad av Samhällsavdelningens biträdande avdelningschef Ingela Hiltula.

Innehåll

Vägledning gällande insamling av förpackningar och returpapper från hushåll	1
Inledning	3
Begrepp	3
Flödesschema för att illustrera implementeringen av ett TIS	7
Lämpligt och rikstäckande insamlingssystem	8
För att anses lämpligt ska insamlingssystemet:	8
För att anses rikstäckande ska insamlingssystemet:	9
Naturvårdsverkets bedömningar med avseende på lämpligt och rikstäckande	9
Olika typer av insamlingsplatser	11
Bostadsnära insamling	12
Kvartersnära insamling	13
Allmän insamlingsplats	15
Förtydligande exempel	15
Aktuella planbestämmelser	17
Informationsskyldighet gällande utsortering och insamlingsplatser	17
Insamlingssystemets kostnadsansvar	18
Fastighetsägarens ansvar	19
Avböja hämtning	21
Förtydligande exempel	22
Förberedande samråd	22

Samråd med andra som redan har tillstånd eller som ansökt om tillstånd.....	22
Samråd med kommuner	23
Kommunikation med fastighetsägare och insamlingsentreprenörer	25
Samråd under driften av ett insamlingssystem	25
Naturvårdsverkets arbete med övriga delar i vägledningen	26
Bilaga	27
Vägledning och mall för ansökan om tillstånd för drift av insamlingssystem enligt förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar	27
Vägledning och mall för ansökan om tillstånd för drift av insamlingssystem enligt förordning (2018:1463) om producentansvar för returpapper	29

Inledning

Vägledningen riktar sig till alla aktörer berörda av förordningarna, särskilt aktörer som vill ansöka om tillstånd, aktörer som samlar in förpackningsavfall och returpapper, ägare av bostadsfastigheter samt kommuner.

Regeringen har i sin promemoria 2018-03-19 uttalat att ambitionen med de nya förordningarna om producentansvar för förpackningar (2018:1462) respektive returpapper (2018:1463) är att få en mer lättillgänglig insamling för medborgarna för att öka utsorteringen och få mer material att gå till materialåtervinning. Vägledningen kompletterar förordningarna och syftar till att klargöra hur kraven i förordningarna ska uppfyllas.

Under 2018 fick Naturvårdsverket ett regeringsuppdrag om förpackningar och returpapper som är uppdelat i tre delar. Den första delen om insamling i utemiljöer drogs tillbaka den 24 januari 2019, för att invänta och samordna utformningen av eventuella nya bestämmelser med införlivandet av de krav som följer av EU:s direktiv om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön. Den andra delen berör distanshandel, med redovisningsdatum den 2 mars 2020. Den sista delen av uppdraget innebär att Naturvårdsverket ska följa upp hur utbyggnaden av den fastighetsnära (bostadsnära) och kvartersnära insamlingen av förpackningsavfall och returpapper fortgår och vilka effekter som utbyggnaden har medfört och kan förväntas medföra, med redovisningsdatum den 31 december 2021.

Denna vägledning om förpackningar och returpapper utgår från hur förordningarna ser ut idag. Eventuella förändringar föranledda av ovan nämnda regeringsuppdrag är inget som Naturvårdsverket redan nu har kunnat ta hänsyn till. Vägledningen får framöver ses över och eventuellt revideras beroende på vad de olika delarna av regeringsuppdraget resulterar i. För mer information om regeringsuppdraget och dess olika delar, se <http://www.naturvardsverket.se/Miljoarbete-i-samhallet/Miljoarbete-i-Sverige/Regeringsuppdrag/Vissa-fragor-kopplade-till-producentansvaren-for-forpackningar-och-returpapper/>

I vägledningen refereras till Miljö- och energidepartements promemoria 2018-03-19 *Mer fastighetsnära insamling av förpackningar och returpapper – utveckling av producentansvaren*, nedan benämnd regeringens promemoria.

Begrepp

Förpackningsförordningen – Förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar.

Returpappersförordningen – Förordning (2018:1463) om producentansvar för returpapper.

Förpackning – Med förpackning avses i vägledningen en produkt eller engångsartikel som har framställts för att innehålla, skydda eller presentera en vara eller för att användas för att leverera eller på annat sätt hantera en vara, från råmaterial till slutlig produkt och från producent till användare, enligt 7 § förpackningsförordningen.

Serviceförpackning - Begreppet förpackning innefattar även serviceförpackning. Med serviceförpackningar avses förpackningar som fylls vid försäljningstillfället eller används för obearbetade produkter från jordbruk eller trädgårdsnäring, enligt 7 § d förpackningsförordningen.

Vanligt förekommande förpackningsslag – De i hushåll vanligast förekommande förpackningsmaterialen som omfattas av krav på bostadsnära insamling enligt 45 § förpackningsförordningen; papp, papper, kartong, wellpapp, plast, glas och metall.

Skrymmande sällanföropackningar - Enligt 46 § förpackningsförordningen stora förpackningar som normalt förekommer sällan i hushåll. Det kan, enligt Naturvårdsverkets bedömning, vara fråga om exempelvis förpackningar till större produkter som TV, kylskåp m.m.

Övriga förpackningar – Förpackningsavfall från hushåll som inte utgörs av vanligt förekommande förpackningsslag. Det kan, enligt Naturvårdsverkets bedömning, vara t.ex. förpackningar i trä, tyg, porslin eller annat. Att vissa förpackningar produceras i mycket liten mängd innebär inte att de undantas från producentansvaret. Producenterna ansvarar för att det ska finnas ett insamlingssystem för de förpackningar som man släpper ut på marknaden, enligt 42 § förpackningsförordningen.

Returpapper - Avfall som utgörs av tidningar eller tidningspapper. Med tidningar avses tidningar, tidskrifter, direktreklam, telefonkataloger, kataloger för postorderförsäljning och liknande produkter av papper. Med tidningspapper avses papper som tidningar trycks på, enligt 5 § returpappersförordningen.

Bostadsfastighet – Begreppet definieras inte i förpacknings- eller returpappersförordningen, men i regeringens promemoria (s. 152) anges att det som avses med bostadsfastighet är en fastighet där en eller flera människor stadigvarande bor, antingen permanent eller på semester och annan fritid (fritidshus). Även vårdboende såsom äldreboende och LSS-boende bör, enligt Naturvårdsverkets bedömning, därmed också innefattas i begreppet. Byggnadstyper som kan förekomma på fastigheten är enfamiljshus, tvåfamiljshus eller flerbostadshus så som hyreshus eller bostadsrättshus.

Hushåll – Enligt vedertagen definition bör med hushåll avses en eller flera människor som delar bostad. Medan exempelvis ett enbostadshus som regel utgör ett hushåll, rymmer ett flerbostadshus ett flertal hushåll.

Fastighetsägare – Naturvårdsverket anser att begreppet fastighetsägare ska ha samma innebörd som begreppet fastighetsinnehavare enligt definitionen i 15 kap. 8 § miljöbalken.

TIS – Tillståndspliktiga insamlingssystem som har tillstånd enligt 43 § förpackningsförordningen eller 12 § returpappersförordningen. Det kan finnas ett eller flera system.

Bostadsnära insamling – Insamling från bostadsfastighet, d.v.s. i direkt anslutning till bostadsfastigheten. Insamling av de vanligt förekommande

förpackningsslagen och returpapper, enligt 45 § förpackningsförordningen eller 14 § returpappersförordningen. Kan ibland även kallas fastighetsnära insamling. Naturvårdsverket har valt att använda begreppet bostadsnära eftersom insamling ska ske i anslutning till bostaden och det kan finnas många bostäder inom en fastighet.

Kvartersnära insamling – Insamling i nära men inte direkt anslutning till den egna bostadsfastigheten. Sådan insamling är i första hand avsedd för de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper, enligt 45 § förpackningsförordningen eller 14 § returpappersförordningen. Naturvårdsverket anser att det även kan användas som samlingsplats för skrymmande sällanföropackningar och övriga förpackningar.

Allmän samlingsplats – Naturvårdsverket har valt att använda begreppet allmän samlingsplats för platser där insamling sker enligt 46 och 47 §§ förpackningsförordningen. Allmänna samlingsplatser ska vara tillgängliga för många hushåll och antalet platser per kommun behöver anpassas efter mängden invånare samt de lokala förutsättningar som råder i respektive kommun. Dessa samlingsplatser bör främst vara avsedda för skrymmande sällanföropackningar och övriga förpackningar, men Naturvårdsverket anser att den i vissa fall även kan användas för insamling av de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper.

Servicegrad – Begreppet servicegrad innefattar, enligt Naturvårdsverkets bedömning, avstånd till samlingsplats, storlek, avfallsfraktioner som omfattas av insamlingen, tömningsfrekvens och underhåll av systemen så som städning och reparation. Byggnadstyp, användningsgrad och lokala förutsättningar är sådana omständigheter som påverkar vilken servicegrad TIS ska tillhandahålla vid de olika samlingsplatserna. Är det t.ex. många bostadsfastigheter som nyttjar en samlingsplats så behövs det sannolikt en högre servicegrad med mer tömning och större behållare än en plats som nyttjas av färre. Det kan även skilja över säsong då olika områden kan nyttjas olika mycket under året. Servicegraden ska också anpassas till de olika förutsättningarna som finns för de olika materialslagen. Naturvårdsverket anser att servicegraden kan variera beroende på typ av samlingsplats eller materialslag som samlas in. Det kan t.ex. vara samlingsplatser (kvartersnära eller allmänna) som används mer än andra och kräver extra tömning och städning, eller materialslag som uppkommer ofta och tar stor plats så som papper och plast som kanske behöver tömmas oftare än t.ex. metall.

Erbjuda borttransport - TIS ska erbjuda borttransport av förpacknings- och returpappersavfall från bostadsfastigheten enligt 45 § förpackningsförordningen och 14 § returpappersförordningen. Att ”erbjuda borttransport” förutsätter enligt Naturvårdsverkets bedömning ett konkret realiserbart erbjudande till fastighetsägaren från TIS. Erbjudandet ska innebära att fastighetsägaren kan lämna förpacknings- och returpappersavfall till systemet på ett enkelt sätt och utan att betala något. Erbjudandet ska också kunna genomföras av TIS inom rimlig tid. När erbjudandet kommuniceras i samråd eller till fastighetsägare ska tiden för införande kommuniceras.

Tillhandahålla insamlingsplatser – Enligt 46–48 §§ förpackningsförordningen och 15 § punkt 1 och 2 returpappersförordningen ska insamlingssystemet tillhandahålla insamlingsplatser för skrymmande sällanföropackningar, övriga förpackningar, returpapper som inte samlas in bostadsnära och för förpackningsavfall som uppkommer i yrkesmässig verksamhet. Till skillnad från kraven i 45 § förpackningsförordningen och 14 § returpappersförordningen behöver dessa insamlingsplatser inte formellt erbjudas hushållen men TIS har en utpekad skyldighet att tillhandahålla dessa platser för att uppfylla kraven på ett lämpligt insamlingssystem.

Flödesschema för att illustrera implementeringen av ett TIS

Lämpligt och rikstäckande insamlingssystem

För att insamlingssystemet ska få tillstånd finns ett antal förutsättningar som ska vara uppfyllda enligt 44 § förpackningsförordningen och 13 § returpappersförordningen.

Tillstånd får endast ges om insamlingssystemet:

1. omfattar förpackningsavfall av alla material (*denna punkt gäller inte returpapper*),
2. innebär att den som vill lämna förpacknings- eller returpappersavfall till systemet kan göra det enkelt och utan att betala något, och
3. är lämpligt och rikstäckande.

Vid bedömningen av om ett insamlingssystem ska anses lämpligt och rikstäckande enligt 45–51 §§ förpackningsförordningen eller enligt 14–16 §§ returpappersförordningen, ska hänsyn tas till det som kommit fram vid samråd enligt dessa förordningar. I ansökan ska insamlingssystemet redovisa hur samråden har genomförts och resultaten av dessa.

För att anses lämpligt ska insamlingssystemet:

- Ensamt, eller tillsammans med andra insamlingssystem, erbjuda bostadsnära insamling för de vanligt förekommande förpackningsslagen och för returpapper, eller om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna får kravet uppfyllas genom kvartersnära insamling, enligt 45 § förpackningsförordningen eller 14 § returpappersförordningen.
- Tillhandahålla insamlingsplatser för det returpapper som inte samlas in bostadsnära eller kvartersnära, enligt 15 § punkt 1 returpappersförordningen (gäller inte förpackningar).
- Tillhandahålla insamlingsplatser av skrymmande sällanförpackningar och övriga förpackningar enligt 46–47 §§ förpackningsförordningen (gäller inte returpapper).
- Tillhandahålla insamlingsplatser för förpackningsavfall/returpapper som uppkommer i yrkesmässig verksamhet enligt 48 § förpackningsförordningen eller 15 § punkt 2 returpappersförordningen.
- Behandla det förpackningsavfall/returpapper som samlas in, främja materialutnyttjande/materialåtervinning och effektivt bidra till att nå målen för materialutnyttjande/materialåtervinning enligt 49 § förpackningsförordningen eller 15 § punkt 3 returpappersförordningen.
- Ställa en säkerhet som motsvarar kostnaderna för att bedriva verksamheten på ett sätt som uppfyller kraven i denna förordning enligt 50 § punkt 1 förpackningsförordningen eller 15 § punkt 5 returpappersförordningen.
- Samverka med andra som har tillstånd att driva ett insamlingssystem om hur kostnaderna för hanteringen av det förpackningsavfall som uppkommer ska

fördelas enligt 50 § punkt 2 förpackningsförordningen eller 15 § punkt 4 returpappersförordningen.

- Ge producenter möjlighet att låta förpackningar/tidningar/tidningspapper omfattas av systemet utan villkor som diskriminerar någon producent enligt 50 § punkt 3 förpackningsförordningen eller 15 § punkt 6 returpappersförordningen.
- Drivas så att det uppfyller de krav på insamlingssystem som följer av denna förordning enligt 50 § punkt 4 förpackningsförordningen eller 15 § punkt 7 returpappersförordningen.
- I övrigt drivas på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt enligt 50 § punkt 5 förpackningsförordningen eller 15 § punkt 8 returpappersförordningen.

För att anses rikstäckande ska insamlingssystemet:

- Samla in förpackningsavfall/returpapper i varje kommun.
- Tillhandahålla insamlingsplatser för skrymmande sällanförpackningar och övriga förpackningar, d.v.s. det som inte samlas in bostadsnära, och förpackningsavfall/returpapper som uppkommit i yrkesmässig verksamhet, där det geografiskt är skäligt med hänsyn till befolkningstäthet, verksamheters lokalisering och övriga omständigheter.

Naturvårdsverkets bedömningar med avseende på lämpligt och rikstäckande

Det föreligger ett krav att från den 1 januari 2021 erbjuda borttransport från minst sextio procent av alla bostadsfastigheter, genom bostadsnära insamling. Naturvårdsverket gör bedömningen att det som då avses är antal bostadsfastigheter, inte antal hushåll. Det kan få till följd att insamlingssystem inledningsvis kommer att fokusera på enfamiljshus istället för flerfamiljshus, då det på så sätt sannolikt blir lättare att uppfylla kravet på sextio procent. Naturvårdsverket vill understryka att insamlingssystemen bör jobba för att behålla och utveckla befintliga fungerande system för bostadsnära insamling.

Naturvårdsverket gör bedömningen att kravet på rikstäckande i relation till kravet på sextio procent gäller på nationell nivå och inte per kommun. I regeringens promemoria anges endast att kravet gäller ”alla bostadsfastigheter”. Det nämns inget om att kravet ska uppfyllas på kommunal nivå. I promemorian redovisas siffror på nationell nivå för befintlig bostadsnära insamling från hushåll. Med utgångspunkt i dessa görs bedömningen att berörda aktörer behöver tid för att bygga ut systemet, men att det finns förutsättningar att i ett första skede kunna ha bostadsnära insamling för sextio procent av alla bostadsfastigheter år 2021 och att till 2025 låta kravet gälla för samtliga bostadsfastigheter. Naturvårdsverkets bedömning är att utbyggnaden förutsätts ta tillvara på redan befintliga system för bostadsnära insamling och de erfarenheter som finns för dessa system. Genom att tillämpa kravet på nationell nivå bör sannolikheten öka för att befintliga system bevaras. Det kan också antas minska risken för att servicegraden för boende i fastigheter med redan befintliga

lösningar försämras samt att de investeringar som kommuner, fastighetsägare och entreprenörer har gjort går förlorade. Omfattningen av utbyggnaden av den bostadsnära insamlingen varierar idag i olika kommuner vilket gör att procentandelen för bostadsnära insamling även med TIS system kan komma att variera mellan kommunerna. Att tillämpa kravet på 60 procent på nationell nivå skulle kunna ses som att det missgynnar kommuner med liten grad av bostadsnära insamling. Alla kommuner ska dock få bostadsnära insamling i takt med att systemet byggs ut i enlighet med kraven i förordningarna. I de kommuner där det inte finns bostadsnära insamling, eller där procentandelen är låg, ska insamling ske på annat sätt, t.ex. vid kvartersnära eller allmänna insamlingsplatser, under tiden som den bostadsnära insamlingen byggs ut.

Naturvårdsverket anser att det är av stor vikt att TIS, kommuner och andra berörda aktörer genom samråd och dialog genomför utbyggnaden så att de bästa alternativen arbetas fram i valet av platser och insamlingslösningar utifrån lokala förutsättningar. Samt att redan befintliga system för bostadsnära insamling tas tillvara i så stor grad som möjligt.

När det gäller utbyggnaden av insamlingssystemet, från sextio till hundra procent, är det Naturvårdsverkets uppfattning att detta kan ske successivt från 2021 till 2025, men att det står TIS fritt att välja hur och i vilken takt man vill bygga ut systemet. Alla bostadsfastigheter ska från den 1 april 2025 erbjudas insamling från bostadsfastigheten för sitt förpacknings- och returpappersavfall. I sin tillståndsansökan ska TIS beskriva hur man har för avsikt att bygga ut systemet och även ange förväntad genomförandetid.

I förordningarna anges att kravet på sextio procent kan uppfyllas ensamt eller tillsammans med andra TIS. Naturvårdsverket gör bedömningen att insamlingssystem kan komma överens om att hjälpas åt för att uppfylla kravet, exempelvis genom att ta olika stora procentandelar avseende de vanligaste förpackningsslagen och returpapper eller – vad gäller förpackningar – dela upp förpackningsslagen mellan sig. Kravet på att vara rikstäckande ska dock uppfyllas av varje enskilt TIS, vilket innebär att ett TIS ska samla in förpackningsavfall och returpapper i varje kommun. Det ansvaret går inte att uppfylla gemensamt med ett annat TIS, vilket innebär att det inte går att dela upp kravet på bostadsnära insamling från sextio procent av alla bostadsfastigheter geografiskt genom att insamlingssystemen delar upp olika kommuner mellan sig.

Övriga krav som ställs för att ett TIS ska vara lämpligt enligt 47–50 §§ förpackningsförordningen och 15 § returpappersförordningen ska uppfyllas av varje TIS för sig.

Det ska finnas insamling av alla förpackningsmaterial och allt returpapper som sätts på marknaden. Nya förpackningsmaterial och returpapper utvecklas, det medför att TIS och producenter behöver ha en dialog för att tillsammans anpassa förpackningar och returpapper för insamlingssystemen och tvärtom. Enligt förpackningsförordningen finns en informationsskyldighet mellan TIS och producenter.

Enligt 24 a-d §§ avfallsförordningen (2011:927) ska förpackningsavfall och returpapper sorteras ut från annat avfall. Naturvårdsverkets bedömning av detta är att system där avfallsinnehavaren inte sorterar ut förpackningsavfall och returpapper från annat avfall, utan lämnar detta avfall i en blandad fraktion till ett insamlingssystem som sedan eftersorterar avfallet, inte är tillåtet. Det gäller t.ex. system där förpackningar och returpapper samlas in blandat eller där förpackningar samlas in blandat med rest- eller grovavfall. Naturvårdsverket ser dock inget hinder för system där t.ex. rest- och/eller grovavfall eftersorteras för att ytterligare sortera ut förpackningsavfall eller returpapper, eftersom detta syftar till att ta hand om det som blivit sorterat fel av avfallsinnehavaren. System där avfallsinnehavaren sorterar förpackningsavfall och returpapper i separata fraktioner som samlas in i en gemensam behållare för att därefter genomgå sortering, t.ex. optisk sortering med olikfärgade påsar, anser Naturvårdsverket också ska vara tillåtet. Att samla in olika förpackningsmaterial i en blandad fraktion, t.ex. trä och plast tillsammans, är tillåtet så länge det inte försämrar materialåtervinningen. Det är viktigt att skilja på förpackningar och annat. Det kan t.ex. finnas förpackningar i trä eller plast men även produkter i trä eller plast. TIS ansvarar enbart för förpackningarna men insamlingen kan t.ex. ske på samma plats som insamlingen av avfall från andra produkter.

Olika typer av insamlingsplatser

TIS ansvarar för att tillhandahålla ett insamlingssystem. TIS avgör själva vilken typ av insamling som är lämplig att använda sig av på olika platser och för de olika typer av avfall som ska samlas in. För att få ett fungerande och heltäckande insamlingssystem som är lämpligt kommer det att krävas system som är uppbyggda med olika insamlingsplatser och lösningar för att passa de förhållanden som råder på de olika platserna. Systemen måste vara flexibla och anpassas efter lokala förutsättningar och utveckling inom området t.ex. förändring gällande servicegrad eller insamlingsplatser. För att detta ska bli genomförbart krävs att alla berörda aktörer samverkar för att tillsammans hitta lösningar för att ta tillvara på nuvarande och kommande system.

I regeringens promemoria beskriver regeringen att för att möjliggöra att TIS ska kunna tillhandahålla insamlingssystem på bostadsfastigheter eller på mark i nära anslutning till bostadsfastigheter så finns det skäl för kommunerna att samarbeta med TIS i utbyggnaden av systemet. Mot bakgrund av kraven i förordningarna och beskrivningen i promemorian så bedömer Naturvårdsverket att lämpliga markområden behöver diskuteras i det förberedande samrådet. Mark kan i vissa fall vara utpekad i detaljplan men det kan även vara annan mark eller utrymme som kommunen eller annan markägare upplåter för insamlingen. I de fall utpekad mark saknas i detaljplaner bör kommunerna tillsammans med TIS undersöka andra platser för insamlingen. Det är viktigt att kommunerna är behjälpliga med mark, eller förslag på markområden som ägs av andra markägare, som kan vara lämpliga för insamlingsplatser. I de fall privata markägare är berörda så är det TIS ansvar att kontakta dessa och undersöka den möjligheten.

Systemet i sin helhet, med insamlingsplatser och servicegrad, ska diskuteras vid förberedande samråd, men även under de samråd som sker vid behov under driften. Se mer under avsnitt om samråd. Det är också viktigt att TIS, kommuner

och fastighetsägare har en löpande dialog där det finns förutsättningar att övergripande diskutera systemet eller olika detaljer för att utveckla och förbättra systemet. I tillståndsansökan ska TIS övergripande redovisa systemet i sin helhet, insamlingsplatser och servicegrad. TIS ska i ansökan kunna visa att de har tillräcklig kapacitet för att hämta i den omfattning som krävs. Se mer vad som ska skickas in i ansökan i bilaga om ansökan.

För alla insamlingsplatser är det viktigt att de är tillgängliga för tömningsfordon och att hämtningen kan ske på ett trafiksäkert sätt. Hämtningen får inte förhindras av fasta eller återkommande hinder som exempelvis parkerade bilar.

Utgångspunkten är att insamlingsplatser för vanligt förekommande förpackningsslag och returpapper, liksom för restavfall och matavfall, ska vara bostadsnära. Om bostadsfastigheten i dagsläget har ett fungerande system för bostadsnära insamling så är det rimligt att man drar nytta av detta för insamlingen av förpackningar och returpapper och om möjligt behåller samma insamlingsplatser och servicegrad.

Bostadsnära insamling

Enligt förordningarna är bostadsnära insamling den primära insamlingslösningen för vanligt förekommande förpackningar och returpapper. Bostadsnära insamling innebär insamling från bostadsfastighet, d.v.s. i direkt anslutning till bostadsfastigheten. TIS ansvarar för att tillhandahålla ett system för bostadsnära insamling till fastighetsägarna och det är av stor vikt att i samrådsfasen undersöka vilken lösning som kommunen tillämpar för att uppfylla sin renhållningsskyldighet vid insamling av restavfall och matavfall. Som beskrivet tidigare är det viktigt att servicegraden för de som redan idag har bostadsnära insamling av förpackningar och returpapper inte blir sämre än vad den är i dagsläget.

TIS ska även kommunicera till fastighetsägarna hur systemet ska fungera och vad de förväntar sig av fastighetsägarna för att det ska fungera. Det kan t.ex. vid enbostadshus eller små flerbostadshus med ett fåtal boenden vara att fastighetsägarna ska ställa fram kärl eller andra behållare för tömning. Eller att fastighetsägare av flerbostadshus med många boende behöver upplåta och iordningsställa plats för insamlingen. Se mer under avsnitt om fastighetsägarens ansvar. TIS ansvarar för att åtgärda om något händer vid tömning; t.ex. kärl som går sönder, välter, skräpar ner eller annat.

För enbostadshus eller små flerbostadshus med ett fåtal hushåll innebär bostadsnära insamling en insamlingsplats per fastighet. För enbostadshus eller små flerbostadshus med ett fåtal boenden ska TIS ha en servicegrad som är anpassad för normalhushållen i området. TIS ansvarar för att löpande se över tömningsschemat så att det fungerar väl för det berörda området.

För flerbostadshus med flera bostadshus och många boende kan det vara aktuellt med mer än en insamlingsplats per fastighet. I de fall området idag har bostadsnära insamling ska TIS verka för att servicegraden inte blir sämre än vad den är i dagsläget. Insamlingsplatserna ska vara nära och lättillgängliga för samtliga boende. Avståndet från bostadshuset till insamlingsplatsen kan variera

beroende på storlek på området och antal bostadshus som insamlingsplatsen ska täcka upp. Insamlingsplatsen bör vara placerad på ett ställe som de boende naturligt passerar. Ensligt eller dåligt upplysta platser bör undvikas. Insamlingsplatsen bör inte heller ge upphov till olägenheter, som t.ex. bullerstörningar för de som bor eller vistas i närheten. För flerbostadshus behöver servicegraden anpassas beroende på antal boende som ska nyttja insamlingsplatserna och efter hur snabbt insamlingsplatserna blir fulla. TIS bör diskutera detta med fastighetsägaren för att ta del av de erfarenheter som finns sedan tidigare när det gäller avfallsinsamling av förpackningar, returpapper eller andra avfallsslag. TIS ansvarar för eventuella extra tömningar och ska löpande följa upp och se till att servicegraden fungerar väl för det berörda området.

För både enbostadshus och flerbostadshus kan TIS hänvisa till närmaste annan insamlingsplats (kvarternära eller allmän insamlingsplats) om hushållen tillfälligt får mer förpackningsavfall eller returpapper än vad som får plats i systemet. Det kan exempelvis vara vid många inköp eller flytt där det under en kortare period blir mer än vad som får plats i tillhandahållen insamlingslösning. Detta kan dock bara ske i undantagsfall. Grundförutsättningen ska vara att allt vanligt förekommande förpacknings- och returpappersavfall kan hämtas på erbjuden plats vid fastigheten.

Kvarternära insamling

Så som beskrivs i stycket ovanför är bostadsnära insamling, d.v.s. insamling från bostadsfastighet, den primära insamlingslösningen för vanligt förekommande förpackningar och returpapper. Om det är lämpligt med hänsyn till omständigheterna finns det dock en möjlighet att uppfylla kravet på transport från bostadsfastighet genom insamling från en plats i nära anslutning till fastigheten, så kallad kvarternära insamling.

I regeringens promemoria uttalas att en av ambitionerna med de nya förordningarna om producentansvar för förpackningar och returpapper är att göra det enklare för medborgare att källsortera. Regeringen har också poängterat att införandet av krav på tillståndspliktiga insamlingssystem syftar till att skärpa kraven på insamlingssystemen och att förordningarna, genom att förtydliga vilken servicegrad som ett insamlingssystem ska tillhandahålla för att vara lämpligt, möjliggör en enhetlig syn på vad som förväntas gällande servicegrad. Detta är särskilt relevant med anledning av att det handlar om en tjänst av allmänt intresse. Naturvårdsverket anser även att TIS ska utgå från den servicegrad som de boende har idag och inte försämra servicen jämfört med dagens insamling av förpackningar och returpapper. Insamlingssystemet ska, i de fall det föreslår kvarternära insamling, redovisa skälen till att det är en lämpligare lösning. Detta får sedan prövas av Naturvårdsverket i samband med tillståndsansökan.

Naturvårdsverket bedömer att de vanligt förekommande förpackningsslagen eller returpapper inte kan samlas in endast vid kvarternära insamlingsplatser med hänvisning till att de uppsatta målen nås med nuvarande insamlingssystem. Denna bedömning grundas på att måluppfyllnad inte kan anses utgöra en omständighet som ska beaktas vid bedömningen av om det är ”lämpligt med hänsyn till omständigheterna” att uppfylla kravet på borttransport från

bostadsfastigheten genom kvartersnära insamling. Enligt Naturvårdsverkets bedömning är det omständigheterna i det enskilda fallet som avgör vad som är lämpligt, som t.ex. fastighetens utformning eller belägenhet. Det följer också av 24 e § avfallsförordningen att en fastighetsägare kan avböja borttransport av förpacknings- och returpappersavfall från fastigheten endast om sådan transport är olämplig med hänsyn till fastighetens utformning eller belägenhet, trafiksäkerheten eller andra omständigheter.

Kvartersnära insamling omfattar de vanligt förekommande förpackningarna och returpapper. Naturvårdsverket bedömer att kvartersnära insamling även kan fungera för insamling av skrymmande sällanförpackningar och övriga förpackningar. Naturvårdsverket anser att kvartersnära insamling innebär en ökad servicegrad jämfört med dagens ÅVS-system.

Naturvårdsverkets bedömning är att kvartersnära insamling kan ske i områden där omständigheterna gör att det är olämpligt med en insamlingsplats per bostad, exempelvis bostadsområden där man vill undvika trafik och/eller för att det är svårt eller olämpligt att köra med tömningsfordon inne i områden. En förutsättning för kvartersnära insamling är att det finns mark eller utrymme för insamling. Frågan om markupplåtelse ska tas upp under det förberedande samrådet. Insamlingsplatsen kan se olika ut i olika områden beroende på överenskommelse mellan TIS och den aktuella markägaren. Ibland kan det finnas en samfällighet eller liknande som har ett ansvar för avfallshantering inom området och som kan upplåta en plats, samt vara kontakt för TIS. Men det kan även vara en annan fastighetsägare eller kommunen som kan upplåta plats.

För kvartersnära insamlingsplatser behöver servicegraden anpassas beroende på hur många som ska nyttja insamlingsplatserna samt hur den kan komma att nyttjas så att det inte blir fullt eller skräpigt på platsen. TIS ansvarar för eventuella extra tömningar och ska löpande se över servicegraden så att det fungerar väl för det berörda området.

Insamlingsplatsen ska vara nära och lättillgänglig för samtliga boende. Avståndet från bostadsfastigheten till insamlingsplatsen kan variera beroende på storlek på området och antal bostadsfastigheter som insamlingsplatsen ska täcka. Även antal bostadsfastigheter per insamlingsplats och antalet insamlingsplatser kan variera då det ska anpassas till det berörda området. Insamlingsplatsen bör vara placerad på ett ställe som de boende naturligt passerar. Enligt eller dåligt upplysta platser bör undvikas. Insamlingsplatsen bör inte heller ge upphov till olägenheter, exempelvis bullerstörningar, för de som bor eller vistas i närheten.

TIS ansvarar för att göra iordning marken för kvartersnära insamling, vilket kan innebära t.ex. anläggande av hårdgjord yta, staket och belysning. Insamlingsplatserna ska utformas så att de är tillgängliga och anpassade för alla som ska nyttja dem. TIS ansvarar för skötsel och underhåll som t.ex. renhållning och andra åtgärder för att motverka olägenheter. Om markägaren, fastighetsägaren eller samfälligheten vill att insamlingsplatsen utformas på ett annat sätt än vad TIS erbjuder så bör TIS föra en dialog med berörd part om detta.

Allmän insamlingsplats

Allmänna insamlingsplatser omfattar insamling av skrymmande sällanföropackningar och övriga förpackningar. En allmän insamlingsplats kan även innefatta insamling av vanligt förekommande förpackningar och returpapper när den fungerar som kvartersnära insamling för boende i närområdet eller istället för bostadsnära insamling där fastighetsägare med giltiga skäl avböjt TIS erbjudna lösning, se mer i avsnitt om att avböja hämtning.

För allmänna insamlingsplatser behöver servicegraden och antalet insamlingsplatser anpassas beroende på hur många som ska nyttja insamlingsplatserna samt hur de kan komma att nyttjas, så att det inte blir fullt eller skräpigt på platserna. TIS ansvarar för eventuella extra tömningar och ska löpande se över servicegraden så att insamlingen fungerar väl för de berörda områdena.

Insamlingsplatsen bör vara placerad på ett ställe som de boende naturligt passerar, t.ex. mataffär, kollektivtrafik, köpcentrum eller i närhet till kommunens övriga avfallsinsamling så som återvinningscentraler. Ensligt eller dåligt upplysta platser bör undvikas. Insamlingsplatsen bör inte heller ge upphov till olägenheter, exempelvis bullerstörningar, för de som bor eller vistas i närheten.

Lämpliga markområden ska diskuteras i det förberedande samrådet. Allmänna insamlingsplatser är av allmänt intresse och det krävs ett samarbete för att dessa platser ska fungera på ett tillfredsställande sätt.

TIS ansvarar för att göra iordning marken för allmän insamlingsplats vilket kan innebära t.ex. anläggande av hårdgjord yta, staket och belysning. Insamlingsplatserna ska utformas så att de är tillgängliga och anpassade för alla som ska nyttja dem. TIS ansvarar för skötsel och underhåll, t.ex. att städa upp nedskräpning och motverka andra typer av olägenheter.

Förtydligande exempel

Förpackningsförordningen beskriver tre och returpappersförordningen två olika typer av insamlingsplatser. Naturvårdsverket anser att en insamlingsplats kan fungera som både kvartersnära och allmän insamlingsplats. Det viktiga är att hushållen har tillgång till insamling av alla fraktioner. I nedanstående tabell har vi samlat de förpackningsslag och returpapper som vi ser kan samlas in på de olika platserna. Observera att TIS kan göra avsteg från nedanstående tabell ifall systemet vill höja servicegraden ytterligare och t.ex. erbjuda fastighetsägare bostadsnära hämtning av skrymmande sällanföropackning och övriga förpackningar.

Typ av insamlingsplats	Vanligt förekommande förpackningar	Skrymmande sällanföropackningar	Övriga förpackningar	Returpapper
Bostadsnära	X			X
Kvartersnära	X	X	X	X
Allmänna	X	X	X	

Nedan beskrivs ett antal olika exempel på insamlingslösningar som kan aktualiseras efter de förberedande samråden och kommunikationen med berörda fastighetsägare och insamlingsentreprenörer. TIS ska i ansökan övergripande kunna redovisa hur insamlingen ska ske. Efter beviljad ansökan kommer föreslagna lösningar att erbjudas fastighetsägarna.

Hushåll 1 bor i ett villaområde där det är bra väg och lätt för ett tömningsfordon att köra. TIS har kommit fram till att området där hushåll 1 bor får bostadsnära insamling för de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper. För de skrymmande sällanföropackningarna och övriga förpackningar blir fastighetsägaren hänvisad till en allmän insamlingsplats som ligger vid mataffären.

Hushåll 2 bor i ett flerbostadshus i ett område med flera flerbostadshus där man idag har insamling i olika avfallsbodar på fastigheten. TIS bestämmer sig för att fortsätta ha insamling av de vanligt förekommande förpackningarna och returpapper i befintliga avfallsbodar. Insamlingen blir bostadsnära eftersom den är i direkt anslutning till bostadshuset. Fastighetsägaren och insamlingsentreprenören informerar vid kommunikationen om att avfallsbod 3 alltid är den som har mest avfall och att man hittills har fått tömma där oftare än övriga avfallsbodar. TIS använder sig av informationen och anpassar tömningsschemat så att avfallsbod 3 töms med tätare intervall jämfört med de övriga avfallsbodarna. TIS och fastighetsägaren har fortsatt dialog för att få till ett bra tömningsschema för området. De skrymmande sällanföropackningarna och övriga förpackningar bestämmer man sig för att samla in i den största avfallsboden på området där man även har insamling av grovavfall m.m. Till den här största avfallsboden har alla boende tillgång och kan nyttja. Insamlingen blir bostadsnära.

Hushåll 3 bor i ett radhus där hela radhusområdet i dagsläget samlar in restavfall och matavfall gemensamt för hela området i en avfallsbod. TIS bedömer att det är lämpligt att ha samma typ av lösning för de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper för att undvika trafik inne i radhusområdet. Förpacknings- och returpappersavfallet får inte plats i nuvarande avfallsbod men samfälligheten i området erbjuder sig att upplåta mark och att tillsammans med TIS ordna en insamlingsplats i anslutning till nuvarande avfallsbod. Lösningen blir en kvartersnära insamling, gemensam för flera fastigheter. För de skrymmande sällanföropackningarna och övriga förpackningar blir de boende i radhusområdet hänvisade till en allmän insamlingsplats.

Hushåll 4 har ett fritidshus i ett område med många fritidshus. I detaljplanen för området har man bestämt att vanligt förekommande avfall, d.v.s. rest- och matavfall, ska samlas in vid gemensamma insamlingsplatser som samfälligheten i området ansvarar för. TIS, som i samband med samrådet med kommunen har informerats om de gemensamma insamlingsplatserna, för en dialog med samfälligheten och lösningen blir en kvartersnära insamling för de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper vid alla de gemensamma insamlingsplatserna. Eftersom området nyttjas väldigt mycket under vissa delar av året och sparsamt under andra delar så måste tömningsschemat anpassas för detta. TIS och samfälligheten kommer överens om ett lämpligt tömningsschema

som passar för hur området nyttjas. För de skrymmande sällanföropackningarna och övriga förpackningar blir de boende hänvisade till en allmän insamlingsplats i kommunen.

Hushåll 5 bor på en ö med flera bostadsfastigheter. Hushåll 5 har en anvisad plats för rest- och matavfall på fastlandet eftersom kommunens bedömning är att det inte är skäligt att ta sig till ön med tömningsfordon. TIS får denna information av kommunen vid det förberedande samrådet och erbjuder insamling av de vanligt förekommande förpackningsslagen och returpapper vid samma plats. För skrymmande sällanföropackningar och övriga förpackningar blir hushållet hänvisat till en allmän insamlingsplats som ligger vid en mataffär på fastlandet.

Aktuella planbestämmelser

TIS behöver ta hänsyn till aktuella planbestämmelser enligt plan- och bygglagen för de planerade insamlingsplatserna. Exempelvis kommer bygglov sannolikt ofta att behövas för de anordningar som ska upprättas på platser för kvartersnära insamling och allmänna insamlingsplatser. Detta är därför en viktig fråga för TIS att ta upp i samrådet med kommunerna.

Även fastighetsägare kan komma att behöva ansöka om bygglov för exempelvis avfallsbodnar för bostadsnära insamling. Det är viktigt att TIS tar upp detta i sin kommunikering med fastighetsägarna.

Naturvårdsverket är medvetna om att tidplanen för det praktiska genomförandet av det utökade producentansvaret kan komma att påverkas av den ärendehantering som följer av plan- och bygglagens bestämmelser.

Boverket är vägledande myndighet för plan- och bygglagen.

Informationsskyldighet gällande utsortering och insamlingsplatser

Kommuner ska informera hushåll om skyldigheten gällande utsortering av förpackningsavfall och returpapper och TIS ska informera hushåll om skyldigheten gällande utsortering av förpackningsavfall. Kommunerna är dessutom skyldiga att informera hushåll om hur sorteringen ska gå till samt vilka insamlingssystem hushållen har tillgång till i kommunen. Den information som ska lämnas om tillgängliga insamlingssystem enligt 70 § punkt 3 förpackningsförordningen och 34 § punkt 3 returpappersförordningen avser, enligt Naturvårdsverkets bedömning, övergripande information om hur insamlingen av förpacknings- och returpappersavfall fungerar i kommunen, t.ex. om vilka områden som har bostadsnära insamling eller vilka allmänna insamlingsplatser som finns. Kommunerna ska ge den som driver ett insamlingssystem möjlighet att lämna synpunkter på informationens utformning. Det är lämpligt att kommunerna och TIS för en dialog i förberedande samråd och löpande under drift kring den information som ska kommuniceras till medborgarna i kommunen.

Enligt förordningarna ska TIS som regel erbjuda borttransport från bostadsfastigheter för vanligt förekommande förpackningsavfall och returpapper, antingen bostadsnära eller kvartersnära. I undantagsfall får TIS

istället hänvisa fastighetsägare till en allmän insamlingsplats. TIS ska tillhandahålla insamlingsplatser för skrymmande sällanföropackningar och övriga förpackningar som inte samlas in bostadsnära. Naturvårdsverket menar att dessa krav innebär att TIS tydligt behöver kommunicera till fastighetsägare vilken insamlingslösning de omfattas av och vilken plats eller vilka platser de är hänvisade till för att lämna olika förpackningsslag och returpapper.

Kommunikationen kan ske på olika sätt och det är upp till TIS att avgöra vad som passar bäst. Hur TIS kommunikation med fastighetsägare ska genomföras ska diskuteras i samråden med kommunerna. TIS ska, efter beviljat tillstånd, hantera all kommunikation och administration med de fastighetsägare som har erbjudits bostadsnära insamling, både inför införandet av systemet och under själva driften.

Det är viktigt att TIS håller kommunen uppdaterad om allt som berör fastighetsägarnas insamling så att även kommunen känner till hur insamlingen fungerar inom kommunen. Detta kan diskuteras i de förberedande samråden, den löpande dialogen eller i samråden under drift.

Vid kvartersnära och allmänna insamlingsplatser ska det finnas kontaktuppgifter till ansvarig TIS för att allmänheten ska kunna rapportera behov av tömning eller service på ett enkelt sätt. Även fastighetsägare med bostadsnära insamling ska ha tillgång till denna information men den kan tillhandahållas antingen vid insamlingsplatsen eller genom information på annat sätt.

Insamlingssystemets kostnadsansvar

I regeringens promemoria beskriver regeringen att producentansvaret syftar till att producenterna har det ekonomiska ansvaret för produkterna under hela livscykeln för att få ett incitament att utforma förpackningarna på ett sätt som gör dem återanvändbara och återvinningsbara. I 1 § i respektive förordning anges att producenterna ska tillhandahålla eller ansluta sig till ett insamlingssystem som tar operativt och finansiellt ansvar för att samla in och behandla förpackningsavfall och returpapper. Vidare är enligt 44 § förpackningsförordningen respektive 13 § returpappersförordningen en förutsättning för att få tillstånd att den som vill lämna förpackningsavfall till systemet kan göra det enkelt och utan att betala något. Fastighetsägare och avfallslämnare kan vara samma person men avfallslämnare kan, enligt Naturvårdsverkets bedömning, även vara en fastighetsägare som lämnar förpackningsavfall och returpapper för ett flertal avfallslämnarens räkning, som i flerbostadshus.

I promemorian konstateras att dagens finansiering av fastighetsägare och kommuner i fastighetsnära (bostadsnära) system för borttransport av förpackningsavfall och returpapper från villahushåll och flerbostadshus har inneburit att producenterna inte tagit hela det finansiella ansvar som de har enligt producentansvarsförordningarna. Förordningarna tar bland annat sikte på att komma tillrätta med denna felaktiga kostnadsfördelning och för att skärpa kraven på insamlingssystemen ytterligare.

I förordningarna finns ett krav på att erbjuda borttransport genom bostadsnära insamling. Insamlingssystemet måste tillhandahålla de lösningar som behövs för att kunna transportera bort förpacknings- och returpappersavfallet på ett enkelt och effektivt sätt utan kostnad för fastighetsägarna. Behållare och andra anordningar för hantering av avfallet bör anses utgöra en del av insamlingen och ska därför bekostas av insamlingssystemet för att producenterna ska anses ta det finansiella ansvaret i enlighet med förordningarna. Insamlingssystemets borttransport av förpackningsavfall och returpapper innebär ett särskilt reglerat undantag från den renhållningsskyldighet som annars åligger kommunerna och som inkluderar borttransport av hushållsavfall. Enligt Naturvårdsverkets bedömning bör de krav som ställs på insamlingssystemen i fråga om borttransport av hushållens förpackningsavfall och returpapper motsvara de som ställs på kommunen i fråga om borttransport av avfall från hushåll.

Vad gäller kostnadsansvar har kommunerna möjlighet att ta ut en avgift för sin renhållning. Samma möjlighet ges inte i fråga om hushållsavfall som omfattas av producentansvar, detta eftersom tanken som ovan nämnts är att producenterna ska bära det finansiella ansvaret för insamlingen och behandlingen av sådant avfall. Förordningarna och Naturvårdsverkets bedömning av hur de i vissa avseenden ska tolkas grundas bl.a. på principen om att förorenaren betalar. Denna princip kommer tydligt till uttryck även i artikel 8a i avfallsdirektivet (2008/98/EG) om utökade producentansvar som beslutades i maj 2018 och som ska införlivas i svensk rätt. Huvudregeln i denna bestämmelse är att producenten ska täcka kostnaden för separat insamling, efterföljande transport och behandling av avfall.

Ovan nämnda bestämmelser om kostnadsansvar och bedömningen av hur de bör tillämpas får till följd att insamlingssystemet får ökade kostnader knutna till omhändertagandet av förpacknings- och returpappersavfallet men i gengäld får systemet full rådighet över utformning och tillhandahållande av valt insamlingssystem.

Fastighetsägarens ansvar

Enligt 24 a - d §§ avfallsförordningen (2011:927) är den som har använt förpackningar och returpapper som blivit avfall skyldig att sortera ut detta avfall från annat avfall och lämna det till de insamlingssystem som producenterna tillhandahåller. En fastighetsägare är enligt 24 e § avfallsförordningen skyldig att underlätta för TIS att transportera bort förpackningsavfall och returpapper. I regeringens promemoria beskriver regeringen att fastighetsägare har en nyckelroll i omställningen till mer fastighetsnära insamling, med borttransport av förpackningsavfall och returpapper från bostadsfastigheter. TIS har ingen möjlighet att rikta krav mot fastighetsägare att tillhandahålla avfallsutrymmen på fastigheterna men regeringen skriver i promemorian att TIS i de flesta fall bör kunna hitta lösningar tillsammans med fastighetsägare som möjliggör transport från den bostadsfastighet där avfallet finns. Regeringen skriver vidare att i de fall det inte är möjligt att ordna avfallsutrymmen vid bostadsfastigheten så kan förpacknings- och returpappersavfallet hämtas från en annan samlingsplats. Fastighetsägaren får, enligt 24 e § avfallsförordningen, avböja borttransport från fastigheten endast om en sådan transport är olämplig med hänsyn till fastighetens utformning eller belägenhet, trafiksäkerheten eller andra

omständigheter. Mot bakgrund av kraven i förordningarna och beskrivningarna i promemorian så tolkar Naturvårdsverket begreppet underlätta som att en fastighetsägare som regel bör tillhandahålla plats eller utrymme på sin fastighet för att möjliggöra insamling, samt t.ex. ställa fram behållare inför tömning eller tillhandahålla nycklar till utrymmen där avfall förvaras.

I vissa fall kan fastighetsägaren behöva söka bygglov, det kan t.ex. vara om insamling ska ske i en avfallsbod på fastigheten. Bygglov och andra ansökningar eller anmälningar som kan komma att behövas bör diskuteras i kommunikationen mellan TIS och fastighetsägarna. I promemorian beskriver regeringen att i den utsträckning det behövs kompletterande utrymmen, hårdgörande av markytor, regnskydd och information till hyresgäster kommer kostnaden för detta även fortsättningsvis att ligga på fastighetsägaren.

Fastighetsägare kan även behöva se över sina befintliga avtal för insamling av avfall och ha en dialog med TIS och berörda insamlingsentreprenörer om hur övergången från dessa avtal till TIS system ska genomföras.

Den av TIS tillhandahållna lösningen är vald utifrån fastighetens utformning och belägenhet. En fastighetsägares ansvar är avhängigt den insamlingslösning som TIS tillhandahåller för aktuell fastighet. Det innebär att graden av fastighetsägarens ansvar kan variera beroende på fastighetens storlek och antal hushåll den innefattar. Vid ett ägarbyte av en fastighet har den nya fastighetsägaren samma skyldighet som den tidigare. Den nya fastighetsägaren kan inte avböja hämtning utan att nya omständigheter har uppstått på fastigheten i samband med ägarbytet. Se mer om avböjande i annat stycke.

Fastighetsägare av enbostadshus behöver som regel tillhandahålla plats eller utrymmen där kärl eller andra behållare kan placeras. I fastighetsägarens ansvar ingår att ta del av och följa lämnade anvisningar, sköta om kärl/behållare, städa upp eventuell nedskräpning orsakat av t.ex. vind eller djur och förbereda för tömning enligt TIS anvisningar, det kan t.ex. vara utplacering av kärl/behållare för tömning eller borttransport. Fastighetsägaren ska även informera TIS om det uppstår några problem kopplade till kärl/behållare. Hämtning ska ske med liknande avstånd och tillgänglighet till insamlingsplats som för rest- och matavfall, d.v.s. i direkt anslutning till bostadsfastigheten.

Även fastighetsägare av flerbostadshus bör som regel tillhandahålla plats eller utrymmen för erbjuden insamlingslösning och behöver också se till att insamlingsplatsen vid behov har en hårdgjord yta och belysning. Bedömer fastighetsägaren att det behövs avfallsbodar eller liknande svarar fastighetsägaren för detta. Vid ny- och ombyggnation ska hänsyn tas till byggregler och andra framtagna riktlinjer och dialog kring detta behövs med TIS. I fastighetsägarens ansvar ingår att sköta om den av TIS tillhandahållna insamlingslösningen genom att städa upp eventuell nedskräpning orsakat av t.ex. boende, vind eller djur och att hålla insamlingsplatserna fria från snö och andra hinder. Fastighetsägaren behöver även förbereda för tömning enligt TIS anvisningar, t.ex. genom att tillhandahålla nycklar till utrymmen där avfall förvaras. Fastighetsägaren ansvarar för kontakten med TIS och för att de boende i området får den information som de behöver. Fastighetsägaren ska även

informera TIS om det uppstår några problem kopplade till insamlingslösningen. I de fall det finns fler insamlingsplatser på fastigheten så är det TIS ansvar att tömma vid samtliga platser.

Avböja hämtning

I särskilda fall kan fastighetsägaren avböja TIS erbjudna lösning för bostadsnära insamling. Skäl för att avböja kan endast vara att transport är olämplig med hänsyn till fastighetens utformning eller belägenhet, trafiksäkerhet eller andra omständigheter, enligt 24 e § avfallsförordningen (2011:927). Naturvårdsverket har i dagsläget inte några exempel på vad som kan utgöra ”andra omständigheter” utan anser att det är något som får utvecklas i samband med att systemen byggs upp och tas i drift. Då Naturvårdsverket är tillsynsvägledande myndighet kan TIS och kommunen ha en dialog med Naturvårdsverket om vad som kan utgöra andra omständigheter.

Tillståndsansökan godkänns av Naturvårdsverket och TIS kommunicerar sedan den i ansökan angivna lösningen med fastighetsägarna. TIS bör kräva svar från fastighetsägaren inom en viss tid. Hur lång tid en fastighetsägare ska ha på sig att återkoppla kan behöva variera, t.ex. beroende på om det handlar om en enbostadsfastighet eller en flerbostadsfastighet som omfattar många byggnader och hushåll. Ett avböjande kan endast ske i de undantagsfall som beskrivs ovan.

För det fall en fastighetsägare avböjer den erbjudna insamlingslösningen ska den ange grund för sitt nekande. TIS ska om skälen är giltiga informera fastighetsägaren om en annan insamlingsplats, det kan t.ex. vara att fastighetsägaren hänvisas till kvartersnära eller närmaste allmänna insamlingsplats. TIS ska informera kommunen om avböjandet och samtidigt ange om TIS bedömer att det är ett giltigt skäl eller ej. Naturvårdsverket bedömer att det är den kommunala tillsynsmyndigheten som kan bedriva tillsyn mot fastighetsägare som inte har giltiga skäl enligt 26 kap. 3 § miljöbalken, eftersom det får anses vara fråga om tillsyn över avfallshanteringen enligt 15 kap. miljöbalken. Naturvårdsverket har ansvar för tillsynen i fråga om producentansvaret enligt förpacknings- och returpappersförordningarna, men inte i fråga om hur hanteringen av sådant avfall lokalt uppfyller kraven i förordningarna. Den information som tillsynsmyndigheten får från TIS bör kunna ligga till grund för den tillsynsinsats som kan bli aktuell. Naturvårdsverket överväger att ta fram ytterligare vägledning gällande tillsyn kopplat till dessa frågor.

TIS ska även informera Naturvårdsverket om helhetsbilden för fastighetsägarnas avböjande för att visa hur man lever upp till kraven enligt förordningen.

Om majoriteten av fastighetsägarna i ett visst område, med giltiga skäl, avböjer hämtning har TIS rätt att förändra erbjuden lösning t.ex. genom att istället erbjuda kvartersnära insamling. Om förändringen påverkar flera bostadsfastigheter ska Naturvårdsverket meddelas om förändringen.

TIS ska hantera all administration och kommunikation kring fastighetsägarnas avböjande, både inför införandet av systemet och under själva driften. I de fall

insamlingen under driften blir förändrad så ska TIS informera kommunen om förändringen.

Förtydligande exempel

Hushåll A bor i ett villaområde och har fått ett erbjudande om bostadsnära insamling i behållare vid fastighetsgräns. Hushåll A har fått information från TIS i samband med genomförandet att de förväntas ställa fram behållarna för tömning vid utsatta tömningsdagar. Hushåll A tycker att behållarna är stora och fula och vill inte ha dem på sin fastighet. Hushåll A avböjer den erbjudna lösningen och anger detta som skäl. TIS tar då kontakt med den kommunala tillsynsmyndigheten för att informera om att fastighetsägaren avböjt och informerar kommunen om att TIS inte bedömer att det är ett giltigt skäl. Den kommunala tillsynsmyndigheten kan vid behov utöva tillsyn mot fastighetsägare som utan giltiga skäl avböjt erbjuden lösning.

Hushåll B bor i ett villaområde där TIS har erbjudit bostadsnära insamling vid fastighetsgräns för alla villorna. Flera av fastighetsägarna i området, även hushåll B, avböjer erbjudandet från TIS då man inte vill ha mer trafik i området p.g.a. trafiksäkerheten och att det är många barn som leker i området. TIS tänker om och erbjuder hela området en kvartersnära insamlingsplats vid utfarten av området. TIS förklarar i sin nya information till alla fastighetsägarna att majoriteten med giltiga skäl avböjt och att insamlingsplatsen kommer bli kvartersnära insamling för alla, även för de som inte avböjt den första lösningen. TIS informerar kommunen om förändringen men meddelar även att man inte anser att det behövs någon tillsyn då TIS bedömer att skälet är giltigt och att de redan informerat fastighetsägarna om alternativ insamlingsplats. TIS informerar även Naturvårdsverket direkt eftersom det är många hushåll som berörs och att det då påverkar tillståndet.

Förberedande samråd

De som avser att driva ett insamlingssystem ska innan ansökan till Naturvårdsverket samråda med:

- Andra som redan har tillstånd eller har ansökt om tillstånd för insamling av förpackningar och/eller returpapper
- Kommunerna

Syftet med samråden är att de tillståndspliktiga insamlingssystemen ska kunna samordnas med varandra samt med den kommunala avfallshanteringen. Producenterna ska ta hänsyn till de lokala förhållandena i varje kommun.

I inledningen av samråden kan parterna ta upp hur känslig information som tas upp under samrådet ska hanteras.

Samråd med andra som redan har tillstånd eller som ansökt om tillstånd

I samråd med andra som har, eller har ansökt om, tillstånd ska insamlingssystemen undersöka möjligheterna att samordna systemen. De insamlingssystem som har fått tillstånd av Naturvårdsverket för insamling kommer finnas listade på Naturvårdsverkets webb. För de aktörer som har ansökt om tillstånd kan kontakt tas med Naturvårdsverket för att erhålla

kontaktuppgifter till dessa. I ansökan till Naturvårdsverket ska insamlingssystemet redovisa hur dess samråd har genomförts samt resultaten av dessa.

Frågor som kan vara relevanta att ta upp i samråd med andra aktörer:

- Vilket/vilka system har man/har man för avsikt att använda för insamlingen?
- Finns förutsättningar att samordna insamlingssystemen?
- Hur kan samverkan ske kring fördelning av kostnader för hanteringen av förpackningsavfall eller returpapper som har samlats in?

Samråd med kommuner

I samråd med kommunerna ska insamlingssystemet:

1. Utförligt redogöra för hur systemet ska organiseras och drivas
2. Utförligt redogöra för hur systemet ska samordnas med övriga insamlingssystem och kommunernas renhållningsskyldighet,
3. Redogöra för vilka dispenser, tillstånd och lov som finns eller ska sökas för verksamheten, och
4. Undersöka vilka möjligheter kommunerna har att underlätta uppbyggnaden av systemet genom att anvisa platser för insamling eller vidta andra åtgärder.

Kommunen ska ges tillfälle att lämna synpunkter på redogörelsen enligt första stycket 1–3.

Samråden med kommunerna kan ske gemensamt eller enskilt. Det är viktigt att varje enskild kommun har fått möjlighet att lämna synpunkter oavsett om det sker gemensamt eller enskilt. I de fall samråden sker gemensamt ska aktören som representerar kommunerna ange vilka kommuner man representerar och ha dessa kommuners medgivande för detta.

Insamlingssystemen ska i ansökan till Naturvårdsverket redogöra för de samråd som man genomfört och resultatet av dessa.

Frågor som är eller kan vara relevanta att ta upp under samråden med kommunerna:

Punkt 1

- Vilka olika system för insamling kommer att erbjudas i kommunen med beskrivning av hur de kommer att fungera? TIS kan ta fram kartor med potentiella insamlingslösningar i kommunen för att diskutera med kommunen.
- I vilka områden tänker TIS börja med att erbjuda bostadsnära och hur tänker man sedan bygga ut bostadsnära i kommunen under de kommande åren?
- Hur kommer TIS att sköta insamlingsplatserna t.ex. vad gäller renhållning och tömning?

- Vilken information kommer TIS att sprida till hushållen, fastighetsägare och andra? Vilken information kommer kommunerna att sprida till hushållen?
- Hur kommunikationen med fastighetsägare ska genomföras.
- Tidpunkt för när erbjudandet planeras att skickas ut till fastighetsägare.
- Hur kan kommunen och TIS hålla kontakt gällande insamlingssystemet i kommunen? Samråd ska ske även under driften av ett insamlingssystem, se mer under kommande avsnitt.

Punkt 2

- Hur sker övergången från kommunens nuvarande system för förpacknings- och returpappersinsamling till TIS system? Vissa kommuner har i dagsläget insamling av förpacknings- och returpappersavfall som de själva har anordnat. From 1 jan 2021 får inte kommuner samla in förpackningar och returpapper om man inte har avtal med TIS om detta. Kommuner kan vara uppbundna i olika avtal som sträcker sig längre än till 1 jan 2021. Då förordningarna är tvingande är det viktigt att insamlingssystemet har en dialog med berörda kommuner om de befintliga avtalen.
- Hur samordnas TIS system med övriga system tex. insamling av restavfall, matavfall, andra producentansvar, grovavfall, farligt avfall? Samordningen kan tex. handla om att ha gemensamt tömningsschema för olika områden eller använda samma fordon för tömning. Förutsättningarna skiljer sig mellan olika kommuner så detta måste diskuteras utifrån de förutsättningar som råder i respektive kommun.

Punkt 3

- Ska TIS ansöka/anmäla om t.ex. bygglov, transporter eller lagring av avfall eller annat inom den berörda kommunen?
- Tidpunkt för inlämning av ansökan/anmälan enligt ovanstående punkt?
- Är det annat som TIS kan behöva söka eller vara medveten om som är lokalt reglerat t.ex. i kommunala föreskrifter?

Punkt 4

- Finns tillgänglig mark för renhållning eller liknande markerade i kommunens detaljplaner för berörda områden där gemensam insamling ska placeras?
- Finns det tillgänglig mark som kommunen äger som skulle kunna upplåtas för TIS insamling?
- Finns det annan markägare som kan kontaktas om att upplåta mark för insamlingen?
- Hur samordnas ansvar för gator och vägar t.ex. sandning, sopning, snöröjning? Har TIS tillåtelse att köra in på alla gator och vägar som man behöver?
- Hur samordnas frågor gällande mark för insamling i framtagandet av nya detaljplaner?

- Kan kommunerna bidra med erfarenhet och kunskap om medborgarnas beteende och rörelsemönster för att hitta lämpliga platser för kvartersnära och allmänna insamlingsplatser?

Kommunikation med fastighetsägare och insamlingsentreprenörer

Naturvårdsverket bedömer att det är viktigt att TIS i ett tidigt skede också har en dialog med berörda aktörer så som fastighetsägare av flerbostadshus samt insamlingsentreprenörer som idag samlar in förpackningsavfall och returpapper från hushåll i kommunen, och som från och med den 1 januari 2021 omfattas av krav på tillstånd för att driva ett insamlingssystem. Alternativt kan dessa aktörer bjudas in till det förberedande samrådet med kommunerna om det bedöms nödvändigt och genomförbart.

Det kan vara lämpligt att ha olika kommunikationer med fastighetsägarna, t.ex. rörande enbostadshus, små flerbostadshus och flerbostadshus då förutsättningarna skiljer sig åt. För enbostadshus eller små flerbostadshus kan det t.ex. vara utskick till fastighetsägarna och/eller annonsering i lokaltidning. För flerbostadshus krävs en mer aktiv dialog för att ta reda på de förutsättningar och erfarenheter av den avfallsinsamling som idag finns i området och kunna ta tillvara på och anpassa dessa till kommande system.

Kommunikationen bör beröra frågorna om hur insamlingssystemet ska bedrivas och hur övergången från nuvarande system ska ske t.ex. vad gäller tillgång till nycklar och tillträde till insamlingsplatser. Det är nödvändigt att diskutera de civilrättsliga avtal mellan insamlingsentreprenörer och fastighetsägare som finns i dagsläget och som reglerar bostadsnära borttransport av förpackningsavfall och returpapper på fastighetsägarens bekostnad. De nya förordningarna innebär att producenterna från och med den 1 januari 2021 ska stå för kostnaden att samla in bostadsnära. Då förordningarna är tvingande är det viktigt att insamlingssystemet har en dialog med berörda insamlingsentreprenörer och fastighetsägare om de befintliga avtalen.

Samråd under driften av ett insamlingssystem

Den som driver ett insamlingssystem ska, om det behövs, samråda med andra som har tillstånd eller har ansökt om tillstånd för insamling av förpackningar eller returpapper.

Denna kommunikation gäller främst löpande frågor som kan uppkomma som t.ex. om extra städning eller tömning behöver utföras, frågor gällande den gemensamma informationskyldigheten, kommande projekt eller ombyggnationer som kan påverka insamlingen.

Den som driver ett insamlingssystem ska, om det behövs eller om en kommun begär det, samråda med kommunen om:

1. Hur systemet organiseras och drivs,
2. Hur systemet kan samordnas med kommunens renhållningsskyldighet och med andra insamlingssystem som har eller har ansökt om tillstånd enligt aktuella förordningar, och
3. Andra väsentliga frågor som rör insamlingssystemet.

Naturvårdsverket anser att samma frågor som finns under Förberedande samråd kan vara relevanta även vid samråd under driften.

Naturvårdsverkets arbete med övriga delar i vägledningen

Naturvårdsverket har påbörjat och har för avsikt att arbeta vidare med vägledning angående:

- Insamling från verksamheter
- Vad som gäller för anmälningspliktig insamling från verksamheter
- Frågor gällande tillsyn
- Registrering och rapportering

Naturvårdsverket kan komma att ha samråd gällande dessa delar innan vägledning publiceras.

Bilaga

Vägledning och mall för ansökan om tillstånd för drift av insamlingssystem enligt förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar

Enligt 43 § förordning (2018:1462) om producentansvar för förpackningar krävs tillstånd för yrkesmässig insamling av förpackningar från hushåll. Tillstånd krävs inte för insamling av utsorterat förpackningsavfall som uppkommit i eller i samband med yrkesmässig verksamhet.

Tillståndet är tidsbegränsat till maximalt 10 år och ska därefter förnyas genom en ny ansökan. I och med de nya bestämmelserna som träder i kraft den 1 april 2025 kommer tillståndet att följas upp och ses över. Enligt 61 § ska den som driver ett insamlingssystem fortlöpande se till så systemet uppföljer kraven i förordningen och underrätta Naturvårdsverket vid eventuella förändringar och vad som kommer upp i samråden under drift.

Om ansökan inte anses komplett kommer Naturvårdsverket att begära kompletteringar. Tillståndet kan omprövas om det behövs för att insamlingssystemet ska uppfylla kraven i förordningen. Tillståndet kan även återkallas om insamlingssystemet inte uppfyller kraven i förordningen, bristerna måste vara betydande för att tillstånd ska återkallas.

För att säkerställa att beslut om tillstånd ska kunna meddelas senast den 1 januari 2021 bör ansökan lämnas in senast den 31 mars 2020. Enligt förvaltningsrättsliga regler bör en myndighet som regel avgöra ett ärende inom sex månader från att det inletts. Om flera ansökningar lämnas in till Naturvårdsverket kommer handläggningen att behöva samordnas bland annat med hänsyn till kravet på samråd. Det kan innebära att handläggningstiden förlängs, vilket berörda parter i så fall ska underrättas om.

Naturvårdsverket fattar beslut om verksamheten ska få tillstånd och vilka villkor som i så fall ska gälla. På Naturvårdsverkets hemsida offentliggörs vilka som fått tillstånd att driva insamlingssystem.

Beslutet kan överklagas till mark- och miljödomstolen. Överklaganden ska inkomma till Naturvårdsverket inom tre veckor från att beslutet delgivits.

Ansökan skickas till:

Naturvårdsverket

Återvinningsenheten

106 48 Stockholm

eller till registrator@naturvardsverket.se

Ansökan ska undertecknas av behörig firmatecknare.

I ansökan ska nedanstående uppgifter lämnas:

1. Företagsuppgifter enligt § 55 punkt 1 och § 56 punkt 1
 - Företagets namn och adress
 - Organisationsnummer (om det inte finns ska anges ett nationellt eller europeiskt skatteregistreringsnummer)
 - Kontaktperson/Företrädare
 - Telefonnummer
 - E-postadress
 - Antal anställda

- Årlig omsättning (bifoga senaste årsredovisning)
 - Företagets huvudsakliga syfte
2. Ge en beskrivning av insamlingssystemets utformning och hur det ska drivas enligt § 55 punkt 2.
 3. Beskriv vilken geografisk täckning insamlingssystemet kommer att ha enligt 51 §.
 4. Beskriv de insamlingsplatser samt behållare och andra anordningar för hantering av avfall som insamlingssystemet kommer att använda, enligt 45–48 §§. Ange även motiv för de fall där man inte har samma servicegrad som insamling av restavfall.
 5. Beskriv hur insamlingssystemet uppfyller kraven på insamling från bostadsfastighet enligt 45 §. Ange även motiv för de fall där man inte har samma servicegrad som insamling av restavfall. Insamlingssystemet ska även lämna en beskrivning på hur man tänker bygga ut systemet för att leva upp till kravet enligt kommande bestämmelser i 45 §.
 6. Beskriv hur insamlingssystemet ska behandla det förpackningsavfall som samlas in för att främja materialutnyttjande och effektivt bidra till att uppnå målen som finns uppsatta i förordningen, enligt 49 §.
 7. Redogör för hur den betryggande säkerheten som motsvarar de kostnader som är förenade med att samla in och behandla det förpackningsavfall som systemet ska ta hand om enligt ett sådant åtagande enligt förordningen, enligt 50 § punkt 1 och 55 § punkt 3.
 8. Beskriv hur insamlingssystemet samverkar med andra aktörer med tillstånd om hur kostnaderna för hantering av förpackningsavfallet som har samlats in ska fördelas, enligt 50 § punkt 2.
 9. Beskriv hur systemet ger producenter möjlighet att uppfylla kravet i 42 § genom att låta förpackningar omfattas av systemet utan villkor som diskriminerar någon producent, enligt 50 § punkt 3. Bifoga tex. allmänna villkor, medlemsvillkor, prislista eller annat som visar hur kravet uppfylls.
 10. Redogör för vilka rutiner som garanterar att systemet drivs på ett sätt så att det uppfyller de krav på insamlingssystem som följer av förordningen, enligt 50 § punkt 4.
 11. Redogör för vilka rutiner som garanterar att systemet drivs på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt, enligt 50 § punkt 5.
 12. Redogör för hur ni har samrått med andra som har eller har ansökt om ett tillstånd för insamling av förpackningar eller returpapper, enligt 52 §, redovisa resultatet av samrådet.
 13. Beskriv hur samråden med andra som har eller har ansökt om tillstånd ska ske under driften av insamlingssystemet, enligt 64 §.
 14. Redogör för hur ni har samrått med kommunerna enligt 53 §, samt redovisa resultatet av samrådet.
 15. Beskriv hur samråden med kommuner ska ske under driften av insamlingssystemet, enligt 65 §.

Vägledning och mall för ansökan om tillstånd för drift av insamlingssystem enligt förordning (2018:1463) om producentansvar för returpapper

Enligt 12 § förordning (2018:1463) om producentansvar för returpapper krävs tillstånd för yrkesmässig insamling av returpapper från hushåll. Tillstånd krävs inte för insamling av utsorterat returpapper som uppkommit i eller i samband med yrkesmässig verksamhet.

Tillståndet är tidsbegränsat till maximalt 10 år och ska därefter förnyas genom en ny ansökan. I och med de nya bestämmelserna som träder i kraft den 1 april 2025 kommer tillståndet att följas upp och ses över. Enligt 26 § ska den som driver ett insamlingssystem fortlöpande se till så systemet uppföljer kraven i förordningen och underrätta Naturvårdsverket vid eventuella förändringar och vad som kommer upp i samråden under drift.

Om ansökan inte anses komplett kommer Naturvårdsverket att begära kompletteringar. Tillståndet kan omprövas om det behövs för att insamlingssystemet ska uppfylla kraven i förordningen. Tillståndet kan även återkallas om insamlingssystemet inte uppfyller kraven i förordningen, bristerna måste vara betydande för att tillstånd ska återkallas.

För att säkerställa att beslut om tillstånd ska kunna meddelas senast den 1 januari 2021 bör ansökan lämnas in senast den 31 mars 2020. Enligt förvaltningsrättsliga regler bör en myndighet som regel avgöra ett ärende inom sex månader från att det inletts. Om flera ansökningar lämnas in till Naturvårdsverket kommer handläggningen att behöva samordnas bland annat med hänsyn till kravet på samråd. Det kan innebära att handläggningstiden förlängs, vilket berörda parter i så fall ska underrättas om.

Naturvårdsverket fattar beslut om verksamheten ska få tillstånd och vilka villkor som i så fall ska gälla. På Naturvårdsverkets hemsida offentliggörs vilka som fått tillstånd att driva insamlingssystem.

Beslutet kan överklagas till mark- och miljödomstolen. Överklaganden ska inkomma till Naturvårdsverket inom tre veckor från att beslutet delgivits.

Ansökan skickas till:

Naturvårdsverket

Återvinningsenheten

106 48 Stockholm

eller till registrator@naturvardsverket.se

Ansökan ska undertecknas av behörig firmatecknare.

I ansökan ska nedanstående uppgifter lämnas:

1. Företagsuppgifter enligt § 20 och § 21 punkt 1
 - Företagets namn och adress
 - Organisationsnummer (om det inte finns ska anges ett nationellt eller europeiskt skatteregistreringsnummer)
 - Kontaktperson/Företrädare
 - Telefonnummer
 - E-postadress
 - Antal anställda
 - Årlig omsättning (bifoga senaste årsredovisning)
 - Företagets huvudsakliga syfte

2. Ge en beskrivning av insamlingssystemets utformning och hur det ska drivas.
3. Beskriv vilken geografisk täckning insamlingssystemet kommer att ha enligt 16 §.
4. Beskriv de insamlingsplatser samt behållare och andra anordningar för hantering av avfall som insamlingssystemet kommer att använda, enligt 14 § och 15 § punkt 1 och 2. Ange även motiv för de fall där man inte har samma servicegrad som insamling av restavfall.
5. Beskriv hur insamlingssystemet uppfyller kraven på insamling från bostadsfastighet enligt 14 §. Ange även motiv för de fall där man inte har samma servicegrad som insamling av restavfall. Insamlingssystemet ska även lämna en beskrivning på hur man tänker bygga ut systemet för att leva upp till kravet enligt kommande bestämmelser i 14 §.
6. Beskriv hur insamlingssystemet ska behandla det returpapper som samlas in och bedriva verksamheten så att den främjar materialåtervinning och effektivt bidra till att uppnå målen som finns uppsatta i förordningen, enligt 15 § punkt 3.
7. Redogör för hur den betryggande säkerheten som motsvarar de kostnader som är förenade med att samla in och behandla det returpappersavfall som systemet ska ta hand om enligt ett sådant åtagande enligt förordningen, enligt 15 § punkt 5 och 20 § punkt 3.
8. Beskriv hur insamlingssystemet samverkar med andra aktörer med tillstånd om hur kostnaderna för hantering av returpappersavfallet som har samlats in ska fördelas, enligt 15 § punkt 4.
9. Beskriv hur systemet ger producenter möjlighet att uppfylla kravet i 11 § genom att låta tidningar och tidningspapper omfattas av systemet utan villkor som diskriminerar någon producent, enligt 15 § punkt 6. Bifoga tex. allmänna villkor, medlemsvillkor, prislista eller annat som visar hur kravet uppfylls.
10. Redogör för vilka rutiner som garanterar att systemet drivs på ett sätt så att det uppfyller de krav på insamlingssystem som följer av förordningen, enligt 15 § punkt 7.
11. Redogör för vilka rutiner som garanterar att systemet drivs på ett hälso- och miljömässigt godtagbart sätt, enligt 15 § punkt 8.
12. Redogör för hur ni har samrått med andra som har eller har ansökt om ett tillstånd för insamling av förpackningar eller returpapper enligt 17 §, samt redovisa resultatet av samrådet.
13. Beskriv hur samråden med andra som har eller har ansökt om tillstånd ska ske under driften av insamlingssystemet enligt 28 §.
14. Redogör för hur ni har samrått med kommunerna enligt 18 §, samt redovisa resultatet av samrådet.
15. Beskriv hur samråden med kommuner ska ske under driften av insamlingssystemet, enligt 29 §.